

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13639/2025
23.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Јасминке Обућине, Мирјане Андријашевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из села ..., општина ..., чији је пуномоћник Драган Матић, адвокат у ..., против противника предлагача ЈП „Путеви Србије“ Београд, ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Прокупљу Гж 496/25 од 10.07.2025. године, у седници одржаној дана 23.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Прокупљу Гж 496/25 од 10.07.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Прокупљу Гж 496/25 од 10.07.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Куршумлији Р1 288/24 од 10.04.2025. године, одбијен је као неоснован предлог за понављање поступка у предмету Основног суда у Куршумлији Р1 288/24 који је поднет од стране предлагача.

Решењем Вишег суда у Прокупљу Гж 496/25 од 10.07.2025. године одбијена је као неоснована жалба предлагача и потврђено је првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену предлагач је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23-др. закон) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побиија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23-др. закони), Врховни суд је нашао да у овој врсти поступака не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, нити су испуњени други услови за одлучивање о ревизији као посебној.

Према разлозима побијаног решења, ванпарнични поступак за одређивање накнаде за изузету непокретност предлагача – ранијег сопственика АА из села ..., окончан је доношењем решењем Р1 178/21 од 25.08.2022. године којим је одређена накнада за експроприсану непокретност предлагача у складу са налазом вештака пољопривредне струке, па је истим решењем обавезан противник предлагача да предлагачу исплати накнаду за експроприсану непокретност утврђену решењем. Против овог решења предлагач је изјавио жалбу која је решењем Вишег суда у Прокупљу Гж 1691/22 од 01.12.2022. године одбијена као неоснована и првостепено решење је потврђено. Након тога је предлагач изјавио ванредни правни лек наводећи да је од стране Врховног суда у одлуци Рев 2993/23 заузет став да се у истоврсним правним ситуацијама накнада за експроприсано земљиште одређује по ценама за грађевинско земљиште, због чега захтева понављање правноснажно окончаног ванпарничног поступка.

Нижестепени судови су одбили захтев за понављање поступка са образложењем да могућност проширења дејства одлуке Врховног суда није прописана позитивноправним нормама Републике Србије, нити би на основу наведеног, путем аналогије, предметна одлука Врховног суда на коју се предлагач позива могла да има проширено дејство на њега, због чега нису испуњени услови за понављање поступка из члана 426. тачка 10. Закона о парничном поступку.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите и разлоге ревизије, Врховни суд закључује да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као посебној. Ревидент оспорава побијану одлуку са становишта испуњености услова за одлучивање о предлогу за понављање поступка, сматрајући да предлагач мора бити доведен у једнак материјалноправни положај као и друге странке поводом истоврсних чињеничноправних ситуација. Како ревидент у ревизији понавља разлоге за понављање поступка, Врховни суд налази да нема услова за изузетну дозвољеност ревизије имајући у виду садржину одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 404. Закона о парничном поступку донео одлуку као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у складу са чланом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23-др. закон), Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Ревизија против решења може се изјавити само према условима прописаним одредбом члана 420. Закона о парничном поступку. Одредбом става 1. и 2. наведеног члана прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, с тим да ревизија није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. У

ставу 5. прописано је да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којима се одбацује предлог за понављање поступка и решења другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању предлога за понављање поступка.

Како се у конкретном случају не ради о решењу којим се поступак правноснажно окончава, нити о решењу другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању предлога за понављање поступка (већ напротив, предлог је одбијен), ревизија предлагача није дозвољена.

У складу са изнетим, Врховни суд је применом одредбе члана 413. ЗПП донео одлуку као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Татјана Миљуш, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић